

Kalplerin mühürlenmesi

Ahmet Bey: “Kalplerin mühürlenmesi ne demektir?”

Bakara Sûresi'nin konuyla ilgili âyeti şöyledir: “Kâfirleri uyarsan da, uyarmasan da birdir; onlar inanmazlar. Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinde de perde vardır; büyük azap onlar içindir.” 1

Âyette kalplerin ve kulakların mühürlenmesi, küfür sıfatı zikredildikten sonra telâffuz edilir. Öncelikle buradan; küfür sıfatının kalplere tek başına zulmet ve karanlık vermeye yeterli olduğu anlaşılır. Küfür karanlığına düşen bir kalp insafsızdır, merhametsizdir, duyarsızdır, taşlardan daha katıdır. Küfür karanlığı içinde bocalayan kulaklar ise, etrafında sayısız varlıkların hâl veya söz diliyle Allah'a olan yakarışlarını, zikirlerini ve tesbihlerini işitmezler, duymazlar; hakka karşı duyarsızdırlar; hakikata karşı ilgisizdirler. Bu inat onlarda âdeta kemikleşmiş; âdeta karakter hâline gelmiştir.2

Allah Resûlü (asm) Mekke'de zor şartlarda bütün müşriklere on iki yıl hakkı tebliğ eder, fakat müşriklerden çok fazla inat ve inkârla beraber akıllara durgunluk verecek ölçüde eziyet ve hakaretler görür; kendisine az denecek sayıda bahtiyar iman eder. Hicretten sonra Medine'de ise büyük coşku ve heyecanla karşılanmakla beraber, Medineli Yahudilerden de bu def'a beklenmedik kin ve husûmetle karşılaşınca insanların hak dine karşı bu menfî direnişleri üzerine çok hüznün duyar. Çünkü onun (asm) öyle şefkatli ve re'fetli bir kalbi vardır ki, bütün insanların topyekûn iman etmesini, topyekûn hakka gelmesini ve neticede topyekûn Cehennem'den kurtulmasını büyük bir arzu ve iştiyakla istemektedir. Bir tane Allah kulunun bile Allah'ın vahiy dairesinin dışında kalmasını istemez; bundan büyük ızdırıp duyar. Oysa insanların çoğu, taşlaşmış kalplere sahiptirler ve imanın inceliğini, nezaketini ve zarafetini kavramamaktadırlar. Cenâb-ı Hak, Resulünün (asm) bu hüznü hâli üzerine bu iki âyeti nazil buyurarak bir nevî tesellî veriyor. Bu âyetlerden birincisinde geçen, “Uyarsan da, uyarmasan da birdir; onlar iman etmezler” ifadesinden, “uyarı” görevinin yapılmasının neticesiz olacağı mânâsını çıkarmak doğru olmaz. Çünkü Allah Resulü (asm), yine Kur'ân'ın ve hatta aynı sûrenin, “Doğrusu Biz seni hak ile müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen Cehennemliklerden sorumlu tutulmayacaksın!” 3 beyanı ile müjdecî ve uyarıcı olarak

görevli bulunmaktadır. Bu durumda, yukarıda geçen âyet, Allah Resûlüne (asm) uyarı görevi esnasında mahzun olmaması gerektiğini; çünkü onların kalplerinin katılaşmış bulunduğunu; küfür onların karakterlerine işlemiş ve artık vazgeçilmez bir alışkanlık haline almış olduğunu; uyarı görevinin ötesinde, inanmamalarından ötürü üzüntü duymaması gerektiğini vurgular niteliktedir.

Hemen ardından gelen âyette ise onların kalplerinin ve kulaklarının mühürlenmiş olduğunu, gözlerinde de bir perde bulunduğunu beyan ederek; onların kalplerinin, kulaklarının ve gözlerinin hakka kapalı bulunduğunu “bir vakıa tesbiti” sadedinde beyan eder. Yani onlar kendi tercihleriyle küfre girmişler, kendi tercihleriyle hakkı dinlememekteler, kendi tercihleriyle küfürde kalmaya devam etmektedirler. Seni dinlemezlerse üzülme, kendini yıpratma; sen insanların tabiatlarını ve alışkanlıklarını değiştiremezsin; zaten değiştirmekle de mükellef değilsin, mânâsını vurgular mahiyettedir.

Bu âyetler, insanların çoğunluğu neden fitne-fücurda, günah ve haramlarda boylu boyunca gömülmüşler, küfür ve isyan içinde yaşayıp gidiyorlar ve hakkı dinlemiyorlar, diyen bütün ehl-i hak için de büyük bir mânevî moral ve tesellî kaynağı teşkil etmektedir. Zira günümüzde de insanlar hakkı dinlememekteler; günümüzde de birçok insanın kulakları kapalı, gözleri perdelidir; günümüzde de insafsızlık, vicdansızlık ve merhametsizlik diz boyudur; had safhadadır! Bu gün de hak ve hukuk çiğnenmekte, imansızlık girdabında insanlık şerefi payimâl edilmektedir. Bütün bunlar, insanların içinde buldukları imtihan sırrının da bir gereğidir.

O halde bütün bunlarla beraber, ehl-i hak için ümitsizlik yoktur; karamsarlık yoktur; çıplak uyarı ve tebliğ görevinin ötesinde, hayal kırıklığı olmamalıdır.

Kalplerin mühürlenmesi teriminden, “İsteseler de hidayete gelmeyecekler” mânâsını çıkarmak da doğru değildir. Her ne kadar hidayet, Cenâb-ı Hakk'ın takdir ve dileğiyle mümkün olsa da; kul ne kadar katı yürekli ve haşin tabiatlı olursa olsun; tevfik ve hidayeti istediği takdirde, Cenâb-ı Hakk'ın ona hidayeti nasip etmesi ve muvaffakiyet vermesi, Rahmetinin şe'nindedir. İslâmiyet öncesi katı yürekli ve haşin Ömer'le; Müslüman olduktan sonra âdil ve cesur Ömerü'l-Faruk (ra), bu mes'elede bize örnek olarak yeter.

DUÂ

Ey Kuddûs-u Rahîm! Nefsime günahlarda bırakma! Kalbimi kirlerden arındır!
Gönlümü dünyada bırakma! Ruhumu evhamdan arındır! Aklımı hevesâtta bırakma!

Duygularımı vesveselerden arındır! Yüzümü affınla tathir eyle! Amel defterimi seyyiâtlarımdan arındır! Seyyiâtımı hasenata tebdil eyle! Ömrümü dalâletlerden arındır! Yoluma hidayetini refik eyle! Sırrımı gazab edeceğin fesâdâttan arındır! Gözümü görmez, kulağımı işitmez, aklımı kavrayışsız kılma! Kalbimi hakâika mühürleme! Âmin!

Dipnotlar:

1- Bakara Sûresi, 2/6-7. 2- İşârât'ül-İ'câz, s. 71.

3- Bakara Sûresi, 2/119.